

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 75/2026-9

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Miroslava Duriša a sudcov Jany Baricovej a Miloša Maďara (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného advokátkou JUDr. Vierou Strakovou, Námestie legionárov 5, Prešov, proti uzneseniu Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Svk/26/2025 z 26. septembra 2025 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 26. novembra 2025 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) napadnutým uznesením najvyššieho súdu o zamietnutí kasačnej sťažnosti označeným v záhlaví tohto uznesenia. Navrhuje, aby ústavný súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil najvyššiemu správne mu súdu na ďalšie konanie.

2. Zo sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ sa správnu žalobou podanou na Správnom súde v Košiciach domáhal zrušenia rozhodnutia žalovaného Centra právnej pomoci, Kancelárie Prešov č. KaPO-64099/13296/2023-65055/2023 zo 6. júna 2023. Keďže žaloba podľa správneho súdu neobsahovala náležitosti podľa § 182 v spojení s § 57 Správneho súdneho poriadku (ďalej len SSP“), vyzval sťažovateľa na jej doplnenie podľa § 59 SSP uznesením vyššieho súdneho úradníka zo 6. mája 2024. Proti uzneseniu sťažovateľ podal kasačnú sťažnosť (z dôvodu, že advokátka mu bola pridelená až 30. mája 2024, po vydaní tohto uznesenia), ktorú správny súd vyhodnotil ako nedôvodnú a uznesením zo 16. januára 2025 ju zamietol. Žalobu nedoplnil, preto ju správny súd odmietol uznesením č. k. 2S/17/2023-135 z 27. februára 2025 podľa § 59 ods. 3 SSP z dôvodu, že pre tento nedostatok nebolo možné v konaní pokračovať.

3. Sťažovateľ podal proti tomuto uzneseniu kasačnú sťažnosť. Namietal, že správny súd mohol vzniknutý stav odstrániť tým, že sťažovateľa predvolá a vypočuje. Najvyšší správny súd

napadnutým uznesením kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú zamietol. Konštatoval, že správny súd poskytol sťažovateľovi na doplnenie žaloby primeranú lehotu 15 dní (bod 9), sťažovateľovi bola na účel spísania a doplnenia žaloby v zmysle uznesenia vyššieho súdneho úradníka v priebehu stanovenej lehoty na odstránenie väd žaloby dodatočne pridelená advokátka. Tá po svojom ustanovení požiadala o predĺženie lehoty na doplnenie žaloby. Žaloba však nebola ani v stanovenej lehote, ani v ďalšom priebehu konania doplnená (bod 10). Správny súd ďalej uviedol, že možnosť predvolať sťažovateľa na výsluch podľa § 60 SSP je doplnková vo vzťahu k postupu podľa § 59 SSP a je na úvahe správneho súdu, aký spôsob zvolí. Sťažovateľa zrozumiteľne poučil, o ktoré skutočnosti je potrebné žalobu doplniť, a nie sú známe žiadne okolnosti, ktoré by sťažovateľovi osobne alebo prostredníctvom právnej zástupkyne bránili nedostatky odstrániť (bod 11).

4. Sťažovateľ namieta nepreskúmateľnosť napadnutého uznesenia, pretože súdy nepreukázali, že advokát mu nebol (centrom, pozn.) pridelený oprávnene a nedostal odpoveď na namietané porušenie jeho procesných práv. Súdy nereagovali na jeho argumentáciu, čo zároveň zakladá arbitrárnosť postupu súdov a nesprávne právne posúdenie veci.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

5. Podstatou ústavnej sťažnosti je namietané porušenie práva na súdnu ochranu (podľa čl. 46 ods. 1 ústavy) a práva na spravodlivé súdne konania (podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru) napadnutým uznesením, ktorým najvyšší správny súd zamietol kasačnú sťažnosť sťažovateľa, z dôvodu jeho nepreskúmateľnosti.

6. Zo sťažnostnej argumentácie nie je možné vyvodiť, v čom konkrétne má spočívať ústavne neudržateľný zásah najvyššieho správneho súdu do označených práv sťažovateľa, keďže nepredložil žiadnu relevantnú ústavnoprávnu polemiku s jeho meritórnymi závermi. Vzhľadom na chýbajúcu spojitosť medzi obsahom podanej ústavnej sťažnosti a závermi najvyššieho správneho súdu možno konštatovať, že v ústavnej sťažnosti absentuje relevantná ústavnoprávna argumentácia, teda uvedenie konkrétnych skutkových a právnych dôvodov, pre ktoré malo dôjsť k porušeniu práv a slobôd sťažovateľa práve napadnutým rozhodnutím. Ide pritom o osobitnú náležitosť ústavnej sťažnosti, na ktorej odstránenie ústavný súd nevyzýva (porov. IV. ÚS 638/2025).

7. Z judikatúry ústavného súdu vyplýva, že popri uvedení petitu je ďalšou povinnosťou sťažovateľa, aby svoju ústavnú sťažnosť náležite odôvodnil, t. j. aby čo najpresnejšie opísal skutkový stav, z ktorého vyvodzuje svoj procesný nárok na ochranu poskytovanú ústavným súdom. Okrem opísania skutkových okolností musí odôvodnenie ústavnej sťažnosti obsahovať najmä právne argumenty a právne posúdenie predloženého sporu. Nedostatok odôvodnenia sťažnosti vyvoláva významné procesné dôsledky (napr. I. ÚS 266/2021, publikované v ZNaU pod č. 88/2021).

8. Ústavný súd nepristúpil k výzve na odstránenie zisteného nedostatku ústavnej sťažnosti, pretože zistený rozsah nedostatkov zákonom predpísaných náležitostí nie je povinný odstraňovať z úradnej povinnosti. Na taký postup slúži inštitút povinného právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom.

9. Uvedená skutočnosť dáva sama osebe podklad na odmietnutie ústavnej sťažnosti podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), pretože nemá náležitosti ustanovené zákonom.

10. Ústavný súd nad rámec už uvedeného záveru materiálne preskúmal napadnuté uznesenie najvyššieho správneho súdu v kontexte obsahu práv označených v petite ústavnej sťažnosti a konštatuje, že spĺňa všetky ústavnoprávne atribúty zákonného rozhodnutia.

11. Najvyšší správny súd sťažovateľovi zrozumiteľným spôsobom ozrejmil (najmä v bodoch 9 až 11 napadnutého uznesenia), prečo námietky uvedené v kasačnej sťažnosti nepovažoval za dôvodné a prečo považoval postup správneho súdu, ktorý žalobu sťažovateľa odmietol, keďže nebola v lehote doplnená, za správny a zákonný. A to aj vo vzťahu k námietke nevykonania výsluchu sťažovateľa podľa § 60 SSP, prihliadnuc na skutočnosť, že 30. mája 2024 mu bola na písanie a doplnenie žaloby dodatočne pridelená advokátka.

12. Zohľadnením všetkých okolností prerokúvanej veci tak ústavný súd uzatvára, že nič neindikuje, že v ústavnoprávnej rovine došlo k zásahu do označených práv sťažovateľa, preto by aj pri vecnom posúdení došlo k odmietnutiu ústavnej sťažnosti podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 12. februára 2026

Miroslav Duriš
predseda senátu